

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto prosdocimo ep]iscop]o.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense nouēbris occurrētibus Fo. cclxxij.

exemplo quoque suo plurimos ad simile attraxerunt. Denique vir dominum leonardus multis claris virtutibus ad dominum feliciter migravit octavo idus nouēbris: circa annum domini quingentesimum. Sepultusque est in ecclesia dei genetricis quam ipse construxerat. Cum autem ibidem infinita miracula fierent: clericis illius ecclesie reuelatum est: ut quia locus ille propter multitudinis frequentiam concurrentem nimiam artus erat: alibi ecclesiam fabricarent: et eodem sancti leonardi corpus transferrent. At illivna cum populo: triduano seunio et orationibus inisterunt: quibus elapsis totam provinciam nite nima que ceciderat operam videret: locum autem in quo sanctum corpus quiescere volebat omnino vacuum conspiciat: ubi ecclesia de nouo fabricatur: et corpus eodem transportatur. Quanta hoc miracula per eum dominus faciat potissime circa incarceratos: immensa ferri varietas ante tumulum eius dependens: restis existit.

De sancto Felice martyre.

Cap. xxx.

Felix mar

tyr: apud Tunissaz ciuitatem aphyrice passus est. Qui a persecutoribus pro christi nominis confessione detentus: et carceri durissimo mancipatus: dum eum a tormeta differrent: orans ad dominum emisit spiritum octauo idus nouēbris.

Lusus corpus sequenti die exanimerepantum est: et a christianis condigno reconditum honore. In huius solennitate sanctus Augustinus episcopus psalmum quendam ad populum exponit: quem et in eius ecclesia publice predicauit.

De sancto Felice monacho:

Cap. xxxi.

Felix mo

nachus in monasterio fundens claruit. Qui magne sanctitatis vir erat: et eiusdem cenobii hortum colebat: fur homo quidam venire consueuerat: et ad ipsum hortum per sepe ascendere: et occulte olera auferre.

Eumque ille multa plantaret: que minus inueniret: et alta pedibus conculcata: alta direpta conspiceret: totum hortum circueiens inuenit iter vnde fur venire consueuerat. Qui eundem hortum deambulans reperit etiam serpentem. Qui precepit: vt se sequi deberet. Ad aditum autem furis perueniens: in nomine domini serpenti precepit: vt aditum illum custodiret: ac furem ingredi non permitteret.

Protinus serpens se in itinere transversum tetendit: et felix ad suam cellam rediit. Meridie ergo cunctis quiescentibus more solito fur aduenit: et sepe ascendit. Et dum in hortu pedem poneret: vidit quia serpens extrinsecus viam clausisset. Et tremens post semetipsum concidit: eiusque pes per calciamentum in sude sepiis inhefit. Sicque donec hortulanus rediret: deorsum capite pependit. Qui ventens furem in sepe pendentem reperit: et deo gratias agens: serpentem licentiauit: ad furem quoque veniens: ipsum de dudus oleribus exportatis redarguit: pedem quoque illius a sepe dissoluit: eumque sine lesione deposuit. Olera etiam: que furto auferre conabatur: cum nimia dulcedine prebuit: eumque ne amplius furaretur admonuit: sed cum necesse haberet: ad eum veniret: quod ipse deuotus daret: que cum peccato tollere laborabat. Hic enim sanctus monachus clarus multis virtutibus migravit ad christum. Hec gregorius. l. dialogo. cap. iii.

De sanctis decem martyribus. **Cap. xxxij.**

Decem mar

tyres in oriente apud ciuitatem theopolis passi sunt. Qui a saracenis comprehensi: christumque dominum confitentes crucibus appensi: coronas martyrii a domino percipere meruerunt octauo idus nouēbris.

De sancto profodocimo epo. **Cap. xxxiii.**

Profodoci

mus episcopus apud ciuitatem parauinam claruit tempore neronis imperatoris. Hic natione grecus nobilibus parentibus ortus literarum studiis eruditus: cum adhuc esset iuuenis cum mar

co euangelista et apollinare antiochiam adisset: et beato petro apostolo in discipulum se tradidit: atque cum presatis duobus discipulis vna secum tempore claudij imperatoris romam accessit. Cum autem a postolorum princeps beatum marcum misisset aquileiam et apollinarem rauēnam ad predicandum. Beatum quoque profodocimum annorum viginti in episcopum consecratum: licet satis ex humilitate recusantem: misit ad parauinam ciuitatem. Experuens ad ipsam urbem: multitudinem laeguentium diuersarum egritudinum ante portam inuenit: quibus pacem annunciauit: et oratione ad deum fusa: omnes ab eorum infirmitatibus liberauit: eosque omnes ad christum conuertit.

R

Quo visio miraculo centum et sexaginta gentium
 lrum conuersi ad dominum: ab eodem beato viro
 baptizati sunt. Sicq; sanctus episcopus prof
 doctinus ciuitatem ingressus: cepit verbum do
 mini predicare: et multos paganorum ad fides
 christi perducere. Cum autem de virtutibus
 eius fama ad regem vitalianu peruenisset: qui
 graui infirmitate pressus dudum lectulo decus
 buerat: profdoctinum ad se accersit: et an ipm
 sanare posset: interrogauit. Qui eidem respon
 dit: q si in christum crederet: et idolis renuncia
 re paratus esset: continuo sanitatem recipere.
 Cumq; rex se velle in christum credere respon
 dit: baptizauit eum profdoctinus cum vxore
 eius prepedigna et vniuersa eius familia: et sic
 rex statim ab omni laqueo curatus est. Qui co
 ntinuo per vniuersum vrbis et vicinarum villaru
 populum edictum misit: vt omnes in christum
 crederent: et ad beatum profdoctinu baptizan
 di concurrerent. Talisq; modo vniuersus po
 pulus ciuitatis et oppidoru circumadiacentiu
 conuersus est ad dominum. Rex vo ecclesiam in
 honore sancte sophie: hoc est alme sapientie sa
 bulcauit: in qua episcopus presbyteros ac dia
 cones et clericos plurimos ordinauit. Post
 hec cum rex vitalianus prole careret: oratione
 vtri sancti regina concepit: et filia peperit: qua
 beatus profdoctinus baptizauit: et iustina vo
 cauit: eamq; sacris litteris erudit: et in virgi
 nitatis proposito permanere docuit. Deinde
 sanctus episcopus ad ciuitatem estensem adijt
 ibiq; christum euangelizans: multos conuertit.
 Inde ad ciuitatem vicentiam ad predicanduz
 perrexit: et exinde ad castellum nomine asylum
 properauit: vbi similiter populu docens in fide:
 ecclesiam in honorem dei genetricis edificauit:
 atq; dedicauit. Inde egressus ciuitatem fel
 trentensem intrauit: vbi populi maximam multitu
 dinem baptismo sacro renouauit. Et post hec
 per altinam ciuitatem et per alia oppida et ca
 stella peragrans: fidelibus monitis populum
 imbuit: et relictis idolis verum deum colere se
 cit. In quibus omnibus basilicas construxit:
 et presbyteros ac inferiorum ordinum clericos
 deuenter et susceptus in domum cuiusdam mil
 itis nomine euphrosini: fillam eius cecaz signo
 crucis edito illuminauit: eamq; cum parenti
 bus et alijs plurimis in silere flumio baptizauit.
 Cum autem comes ciuitatis: qui vxorem habe
 bat theodoram per annos plurimos graui in
 firmitate decerentam: nuclante ei milite euphro
 syno de miraculis sancti pontificis audiuisset:
 eum ad se vocauit: et vt eius sanaret contigem:
 humiliter exorauit. Tulus manum apprehen
 dens vir domini ea continuo de lectulo in xpi
 nomine sanam erexit: et ipsam vna eum comite
 et filijs ac omni familia numero. cxx. credentes
 in christum baptizauit. In ipsa quoq; ciuita

te multum populum ad fidem christi reduxit:
 et multoru nobilium filios sacris litteris erudi
 uit. Ecclesia quoq; in honorem beati petri apst
 lam pro xpo passi ipse fundauit: in qua et presby
 teros et diacones et alios clericos ordinauit.
 Deinde ad sedē suā patauij redijt. Et post mo
 dicum tps rex vitalianus xpianissimus et vxor
 eius regina prepedigna ad dñm migrauerunt.
 Quos sanctus profdoctinus sepeliuit: filia quoq;
 q; illozū eius discipula iustina virginē sacram
 sibi a parentibus comendatā optima cura gū
 bernauit. Eam quoq; per martyriū assumptam
 cū suis clericis honorifice sepulture tradidit.
 De qua supra in eius passiōe actū est nos. octos
 bus. Ad nasonē autē beati episcopi: patricius
 quidā noie opitius xpianus ecclesia in honore
 sancte iustine virginis supra corpus illius ere
 xit: et iuxta eam oratorium beate virginis cōpo
 suit: quā ecclesia simul cum oratorio profdoctini
 eps consecrauit. Qui postq; a multis obsessis
 demonia eiecit: et plurimos infirmos a diuer
 sis languoribus eripuit: cū in sede parauit
 bis sedisset annis. xliij. mense vno: dieb. xv.
 etatis sue anno. cxiij. ad dñm migrauit. vñ. id.
 nouembrijs. Et in oratorio prefato dei genetricis
 clarens miraculis sepultus quiescit.

De sancto Achilla epo.

Cap. xxxiij.

Achillas

eps alexan
 drus: alexan
 dro in epatu
 successit. Qui
 abo beati pe

tri eiusdē ciuitatis epi et mar
 tyr discipuli: et ab eodē fue
 rāt presbyteri ordinati. Et cū
 idē beatus petrus p fidei ca
 tholice defensione in carcere detētus esset: di
 uina reuelatione eosdē psbyteros sibi in epatu
 successores preuouit: et eis dē qd prescuerat re
 uelauit: vt dicef infra in eius passione. vi. kalē.
 decēbris. Et sicut ipse pdixerat sic euenit. Nas
 primus achillas: secundus alexāder eidē in pon
 tificatu successit. Et primus quidā annis. lx. se
 cundus vo annis. vñ. sedē ipam tenuit. Quozū
 vterq; eruditione fide et conuersatione ac mo
 ribus insignis extitit. Et de secundo quidem
 sancto in eius festo actum est. iij. kalen. martij.
 Primus vo videlicet achillas in pace quiescit
 vñ. idus nouembrijs. Quozum corpora in eodē
 tumulo alexandrie requiescunt.

De sancto Amarantho martyre. Cap. xxxv.

Amaranthus mar

tyr apud albigeñ. ciuitatem pas
 sus est tempore decij imperator
 ris. Qui exacto agonis fidelis
 cursu capitis obruncatione ce